

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m. — Kiadóhivatal: Kispest, Thököly-út 18.

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

Mit szólunk ehhez ?

A Missziói Lapok szerkesztője Dombóvárról hazaérve postájában talált egy levelet, amelyben többek között ezt olvashatta: „A társulat (a levélíró a Misszióegyesületet érti) 25 éves fennállása tanúsága annak, hogy a külmisszióknak nincsen nálunk talaja. Én (folytatja tovább a levélíró) gyermekkorom óta érdeklődtem a külmisszió iránt. De most mintha kételyeim volnának az egész külmisszióval szemben. Nem képmutatás-e az, ha mennek a szegény tanulok és más népek közé téríteni és itthon a népek gyűlölködnek és egyik halandó féreg a másikkal szemben hangoztatja magasabb értékét. Nem volna-e kívánatos, hogy azok a népek, melyeket régi misszionáriusaink megtérítettek, jőjjenek most már hozzánk téríteni és igazi krisztusi emberszeretetre tanítani bennünket? A zínészek jőjjenek a külsőleg fehérek, de lelkükben feketék közé téríteni.“

A levélben van egy számbeli tévedés. Egyesületünk nem 25 éve, hanem 30 éve áll fenn. És van egy tárgyi tévedés. Éppen a jubileumi év mutatja, hogy a külmisszióknak nálunk is van talaja, mert hiszen az idén küldhettük ki Kunos Jenőnkét Kínába s Isten jóvoltából feleségének kimenetele is küszöbön áll.

Egyébként is igen sajnálatos lenne, ha a külmisszióknak nálunk nem volna talaja, mert ez azt je-

lentené, hogy az evangéliom és a Szentlélek elhagytak bennünket.

Ami pedig az európai népek gyűlölködését illeti, csupán annyit jegyzünk meg, hogy a Krisztus tanítványai és szolgálói nem a világra néznek elsősorban, hanem Urunkra, a Jézus Krisztusra; engedelmeségünket nem a világ viselkedésétől teszük függővé, hanem cselekszik azt, amit Urunk kíván. Hogyan is mondja énekünk? „Jézus mondja: oh keresztyének, Engem híven kövessetek, Engedjete az én igémnek, *E világra ne nézzetek*. Keresztem felvállaljátok, Magatok megtagadjátok.“

Bizony Jézus nem mondta, hogy a külmisszióknak nincs talaja bárhol is az egész világon, mert ő minden néphez, köztük a magyarokhoz is küldte a tanítványait és minden népben nyitott meg szíveket az ige befogadására és a hit engedelmeségére.

Végül még egyet! A levélíró azt írja, hogy gyermekkorom óta érdeklődött a külmisszió iránt. Ez annál szebb, mert még ma is lelkeszi szolgálatot végez egyházunkban. Jézus azonban többet követel az érdeklődésnél. Engedelmeséget. És igen felületes lehet az az érdeklődés, amelyet a külmisszió iránti érdeklődés nem tanított meg kibúvókat nem kereső engedelmeségre. Mert a külmissziói munkásainak élete ezt az engedelmeséget ékes-szóloán és meggyőzően hirdeti az apostolok ideje óta.

Kunos Jenő levele.

Peking, 1939. szept. 13-án.

Kedves Testvéreim!

Ezen a mai napon biztató ösztönzést kaptam a levélíráásra. Szégyenlem is kishitűségemet, mert több ízben úgy vélekedtem, hogy kár a Missziói Lapokban olyan sok helyet igénybe venni az én írásaimmal. Ki tudja, érdemes-e havonta beletetetni valamit tőlem is a mi drága lapunkba? A ma kapott levél azonban meggyőzött arról, hogy ezeknek az igénytelen soroknak is lehet valami jelentőségük. Szívbőljövő, igaz felszólításnak engedelmeskedem akkor, amikor újra papíra vetek néhány sort.

Eredeti elgondolás szerint a finn misszió társulat úgy tervezte, hogy csak kb. félévet töltsünk a nyelviskolában. Az egyre húzóódó háború azonban olyan döntésre kényszerítette úgy a Helsinkiben működő missziói tanácsot, mint a misszióknak hunani vezetőjét, hogy egyelőre folytassuk csak tovább megkezdett tanulmányainkat Pekingben. Nem zavarva külső nyugtalanságtól itten nagyobb sikerrel folytathatjuk a néhez nyelvnek a tanulását mint a munkamezőn, ahol ügyes és képzett nyelvtanítót sokkal bajosabb a mostani időben kapni, mint a kínai kultúra sok ezer éves központjában. E helynek központi jelentősége van a keresztyén misszió szempontjából is. Peking kimondhatatlan sok alkalmat kínál az új misszionáriusok továbbképzésére, akik egészen új világba kerülnek keresztyén szempontból is. Hogy mit értek ez alatt, azt szeretném ez alkalommal elbeszélni.

Új először is a kínai keresztyénség a maga fiatalágánál fogva, de új az angol-amerikai keresztyén gondolkozás, kegyesség gyakorlása is. Nem véletlen tehát, hogy a legelső vasárnap mindjárt keresni kezdtem azt, ami hozzánk a legközelebb esik és számunkra a legkedvesebb. Egy kis elavult hirdetés felhívta a figyelmemet arra, hogy Pekingben van németnyelvű istentisztelet. Ügyel-bajjal sikerült rátalálnom a kis kápolnára, amely a volt német követség — jelenleg Nankingban van a német követség — udvarán húzódik meg a szürke barakkok sorozatában. Ismert evangélikus dallamok, ismert énekek — éppen olyanokat énekeltünk, amelyek benne vannak a soproni német énekeskönyvben — egyszerre összekapcsoltak ezzel a kis evangélikus gyülekezettel. Mint győri annál is otthonosabbnak éreztem magamat, mert a

templom ajtóban sekrestyés tisztet ellátó diakonissza ugyanolyan ruhában és főkötőben üdvözölte az Úr házába jövőket, mint amilyent otthoni nővéreink viselnek (Pekingben elsőrangú német kórház működik s német diakonisszák látják el az ápolói szolgálatot.) S mindehhez hozzá kell venni azt, ami a lényeg: az evangélium tisztán és igazán való hirdetését. E vonatkozásban semmit sem csaiódtam. Amikor csak tehetem elmegyek az evangélikus istentiszteletre és úrvacsoraszűrtásra.

Fokozatosan belekerültem azonban az angolnyelvű keresztyén testvérek körébe is. Tartanak anglikán istentiszteletet a brit követség kápolnájában, de ezenkívül másutt is. Így például van egy templom az összes protestáns keresztyének számára (Union church-nek nevezik.) Jóllehet van külön lelkésze, mégis minden egyes alkalommal más és más valaki prédikál. Vasárnap d. u-i istentiszteletre sok-sok Pekingben működő misszionárius jön össze. Magától értetődően nemcsak misszionáriusok, mert Pekingben az európaiak és amerikaiak százai foglalkoznak kereskedelemmel stb. Énekeskönyvük, ugymint a nyelviskolában reggelente használt is, Amerikában használatos. Luther Erős várunkja kivételével az óriási többség újszerű volt számomra. A napenkénti használat révén azonban értékek tárultak itt is fel előttem. Lehet, hogy személyes fogyatékoság ez, hogy ezek az énekek és ezek az istentiszteletek nem lettek számomra azzá, mint az, amit odahaza és Finnországban megszerettem. — Másik angol nyelvű istentiszteleti hely a Rockefeller alapítványból épített hihetetlen nagy jelentőséggel bíró orvosi főiskola nagyterme. Itt is nagyon különböző emberek szolgálnak, sokszor kínai, vagy amerikai orvosok tesznek bizonyosságot keresztyén hitükről az igazhallgatók előtt, akiknek többsége orvostanhallgató kínai férfi és nő. Ennek a helynek missziói jellege van (d. u. kínai nyelven szólal meg az ige), de sokszor úgy érezzük, mintha kísértene a kulturprotestantizmus veszélye. Ugy-e akadnak odahaza olyanok, akik ezen intézmény és növendékeiért is tudnak imádkozni. — Legkésőbb akadtam rá egy méreteiben egészen jelentéktelen angolnyelvű összejöveteli helyre, de mely egyre fontosabb kezd lenni számomra. Van a holland szövetségnek — talán tudják is a testvérek, hogy itt távolkeleten követségünk nem-

létében a hollandok képviselnek hivatalosan bennünket s ilyen módon úgy is mondhatnám, hogy a mi követségünknek — egy tisztviselője, aki régebben a ma már megszűnt osztrák követségnek állott szolgálatában. Ez a kedves ember a diplomata negyedben levő lakásán vasárnap délutánoként olyan seurat-féléket tart angol nyelven. Ritkábban, de ő maga is hirdeti ott az ígét. Igen boldog vagyok, hogy ez a hely létezik Pekingben és hogy oda szabad bemenetele van mindenféle nemzetiségű embernek. Olyan áldott otthon ez, mint Zakeusé volt Jézus ottartózkodása alatt (Azért emlitem éppen Zakeust, mert Kok úr is kicsi természetű ember és ha nem tévedek éppen pénz van az ő gondjaira is bízva.)

A kínai keresztyén gyülekezetekről és az itt működő missziókról ezt követően önálló cikket írok. Minél később kerítem rá a sort, annál jobb. Nem kényelmi szempontok miatt, hanem időnyerés céljából. Őket új ember, a nyelv elemeivel bibelődő nem ismerheti meg olyan könnyen. Egyenlőre többet kell támaszkodnom arra, amit látok és nem arra, amit hallok és amit igen kis mértékben értek.

Van azonban egy gondolkozásra készítő dolog. Egy alkalommal az egyik állomáson várakozunk a bejövő vonatra, amely történetesen az áradások miatt nagyon sokat késik. Egyik barátom bemutat egy misszionáriusnak, aki velünk egy cél felé törekszik. Svéd, a pünkösdisták misszióhoz tartozó tanár ember. Közel 30 éve van kinn. Érdeklődéssel kérdezősködik az én missziómról, t. i. kiküldőimről s közben megkérdezi, hogy mennyi evangélikus van Magyarországon Nincs egészen 600.000 válaszolom. „Hát mégis olyan sokan vannak” — felel ő. Elgondolkozom szavain. Sokan vagyunk valóban. Csak mi hozzászoktunk ahhoz, hogy „kevesen vagyunk” és folyton erre hivatkozunk. Elfeledkezünk arról, hogy nálunk sokkal jelentéktelenebb létszámmal rendelkező közösségek tízével küldik ki a misszionáriusokat Minden kis szektajellegű gyülekezetnek meg van a maga misszionáriusa, akit a gyülekezet küld ki, és a gyülekezet áll mögötte! Ez az oka annak, hogy itt Észak-Kínában lépten nyomon találkozunk skandinávokkal, akik a legkülönbözőbb denominációkhoz tartoznak. Kár, hogy Kínának ezen a részén nincsenek evangélikus küldöttei az igének. Valamennyi evangélikus missziótársulat Kína középső részéin látott munkához. Otthon nem is vagyunk olyan kevesen, az igaz. De ittkünn?... Pedig a mezők fehérek az aratásra!

Itt a közelben nem rég a halál végezte a maga kaszálását. Más módon, mint e pillanatban Európában. Ár és éhség legalább tízezer embert takarított el az élők sorából és ki tudja mennyit fog még egy esetleg kiütő kolera. A tiencsin-környéki áradások két millió embert tetek hajléktalanná és földönfutó koldussá. Tiencsin másfél milliós város, utcáin némely helyen két méter magasan áll a víz. A városban és a vidéken hány vályog kínai ház dőlt össze, azt senki meg nem tudná mondani. Boldogok azok, akik utcán teherautón találtak menedéket maguknak, vagy háztetőn üthettek tanyát S amerre a szem ellát semmi más csak víz, amely a legkedvezőbb esetben is csak a fagy beállta előtt apad le.

Pusztulás és halál mindenfelé. S hogy a halálra való figyelemzetés még megdrágább legyen a koporsók is uszkáltak egyik helyről a másikra. Tudnivaló, hogy a kínaiak nem temetik el halottaikat, hanem a nehéz, kb. 15—20 cm. vastag fából összeacsolt koporsóiban lehelyezik őket a föld felszínére. Sok sok idő elteltével kerül csak rájuk valamelyes földréteg. Világos, hogy hőmpolygő habok, amelyek előtt az élők háza nem tudtak megállni egy helyben, vitték magukkal a holtak kicsi börtöneit is. Tiencsin táján a vonat órák hosszat rohogott a pálya töltésben fennakadt fedett, vagy éppen nyitott koporsók között.

Hogy milyen váratlanul és ellenállhatatlan erővel zúg alá itt a hegyekről a víz, arról nekünk csak a Tiszával kapcsolatban van valamelyes fogalmunk. Év-ről-évre megismétlődik az árvíz Kína egyik vagy másik részén. Nemrég nézegettem az öt év előtti árvíz katasztrófáról szóló adatokat, amelyek a mostaninál tízszer nagyobb méreteket öltöttek.

S ilyen körülmények között keresztyén orvosok, betegápolók végzik karöltve a hatóságokkal a mentő munkát. Igazi életmentés ez. S mi más a misszió mint életmentés, halandó ember megmentése az örökélet számára.

Az emberek öldöklék egymást a legegységkülönbözőbb módon. Ez az árvíz is részben emberi gazság műve. Erőszakkal megrongálták a gátakat, hogy az ellenségnek kárt okozzanak. Mind ez jellegzetesen emberi. Éppúgy, mint ahogyan az ember megölte az Isten Fiát. De e pusztulás és rombolás közepette is az Isten embert, életet ment!

Tudom, hogy minket magyarokat most közvetlenebbül érintő dolgok történnek De nem köthetik le azok mégsem minden gondolatunkat. Osszátok meg imád-

ságotokat a két front között akkor is, ha nemcsak Istenországának harca folyik az ördög ellen, hanem a magyar testvéreink hazánkért kerüljenek a frontra. Bárcsak maradhatna népünk békében. És bárcsak tapasztalnák meg minél többen az Isten békességét.

Krisztus a mi békességünk.
Ezekben a nehéz napokban szeretettel gondol magyar testvéreire és imádságos lélekkel köszönt mindnagyes misszió-barátot

a Ti küldöttetek:
Kunos Jenő.

Titkári jelentés

a Misszióegyesület működéséről 1938. novemberétől 1939. novemberéig.

Hű az aki elhívott titeket és Ő meg is cselekszi azt. Atyámfiái imádkozzatok érettétek.

I. Thess. 5, 24—25.

Ezekben az igékben tudom legrövidebben összefoglalni mindazt, ami Misszióegyesület életében az elmúlt esztendőben történt és amire különösképen szüksége lesz a jövőben. A multa visszatekintve, valóban csak azt mondhatjuk, amit az apostol: „Hű az, aki elhívott.” Ő megcselekedte. A jövődre pedig mi sem kérhetünk mást, mint azt, hogy „atyámfiái imádkozzatok érettétek”.

Egyesületünk életében az elmúlt esztendő két szempontból történelmi jelentőségű. Ebben az esztendőben ünnepelte meg az Egyesület 30 éves fennállását és idén indult el az első magyar hivatalos evangélikus misszionárius Kínába. Ez a két nagy esemény hozta magával a többi figyelemre méltó eseménysorozatokat, melyekért valóban csak hálás szívvel gondolhatunk Istenre, ki elhívott és meg is cselekedte azt, amire elhívott.

Országos munkák: Jubileum.

Egyesületünk 30 éves fennállását f. év február 2.-án ünnepeltük Budapesten, egyházegyetemünk matamterében, a budapesti összejövetelek megszokott helyén. Szerény családi ünnepnek szántuk eredetileg, de Isten nagyobb fényt adott az ünnepnek. Kunos Jenő váratlanul engedélyt kapott Finnországból, hogy Kínába utazzék, amit mi ekkor felhasználtunk az ő búcsúztatására. Így lett a hálaadó istentisztelet egyben az első hivatalos munkás kiküldetési ünnepe. Az ünnepi istentiszteleten, melyen az ígét D. Kapi Bépa püspök úr gyengélkedése miatt egyesületünk lelkész-elnöke, Németh Károly hirdette, jelen volt az egész hivatalos egyházunk. Összes püspökeink, dr. br. Radvánszky Albert egyetemes felügyelőnk, közel 50 lelkész sok felvi-

déki testvér jelenlétében nyert Kunos Jenő misszionárius beiktatást az Egyesületbe és kiküldetést a munkamezőre. A közgyűlés az előtte megtartott Missziói Tanácsülés javaslata értelmében egyhangúan Kunos Jenőt a maga misszionáriusának elismerte, kezdő lelkészi fizetéssel és az érte fizetendő nyugdíjintézeti járulékok vállalásával a kínai finn missziói munkaterületre kiküldte. Míg ő ott önálló munkaterületet nem kap, átengedi őt a finn misszionárnak.

A jubileumi közgyűlésen alkalmunk volt az utolsó 5 év munkájáról egy áttekintő képet adni és ünnepi nyilatkozatban hálás szívvel Istennek megköszönni mindazt, amit az egyesületen keresztül végezvitt.

Az évfordulót összekapcsoltuk egy délutáni konferenciával, melyen Vargha Sándor rozsnói és Szántó Róbert budapesti lelkész szolgált.

Kunos Jenő kiküldetésén és egy ünnepi előadássorozaton kívül („A finn misszió Kínában”) az ünnepi asztalra helyeztük kiadványainkat. Erre az alkalomra jelentettük meg Gáncs Aladár volt titkárunk posthumus munkáját. Igehirdetéseiből, tanulmányaiból és leveleiből „Serkenj fel, aki aluszol” címen Scholz László vallásánár állított össze egy nagyon szép munkát. Ezenkívül megjelentettük Németh Gyula lelkész egyik előadását: Dán-hallei misszió sirjának üzenetét. Scherer József külmisziói gyermekszindarabját is kinyomatuk: Gabi látogatóban. Azon kívül Turmezei Sándor kezdeményezésére: Missziói kátét.

Akkor, amidőn a Misszióegyesület elküldötte első munkását Kínába és emberileg igen nagy terhet és felelősséget vett magára és felismerte egyszeribe, hogy ezt a terhet egyedül nem képes hordozni, hanem meg kell növelni a tagok számát és szükségesnek találta, hogy legyen egy oly embere (utazó tit-

kára), ki a misszió ügyének él, erre időt és erőt áldoz. Ezért a közgyűlés felkérte az elnökséget, hogy elvben fogadja el a tervet, a kivitelét dolgozza ki. Ez meg is történt. Több Missziói Tanácsülés eredményeképpen az utazó titkár beállítását lehetővé tenni, neki havi 100 pengőt tud felajánlani az alkalmi úti-költséggel. Egyesületünk hamarosan betölti ezt az állást, hogy a lelki háttér valóban megerősödjön és kiépüljön.

A jubileumi esztendőben nagy súlyt fektettünk arra is, hogy *taglétszámunkat* tetemesen megnöveljük. Isten segítségével itt is jó eredménnyel számolhatunk be. 250-ről közel 500-ra emelkedett a

taglétszám. Sajnos még mindig csak egyes gyülekezetekben történt ezen a téren munka és még mindig nagyon kevés, hogy egy misszionáriust, talán néhány hónap mulva feleségestül vagy később családostul eltartson és hordozzon. Számban, de lélekben is szükséges e tábor erősítése, miért is a legelőtöbb, hogy egy rátermett, komoly lelkész, utazó titkár járja az ország gyülekezeit. Az eddigi előkészületekért is hálásak vagyunk Istennek és hisszük, hogy Ő, aki elhívott munkást az Ő szőlőjébe, „meg is cselekszi“, hogy ne lásson szükségét.

(Folytatjuk.)

Uj munkaév — uj feladatok.

A sorsolás gondolata is felvetődött mind országos, mind helyi viszonylatban. Nálunk azonban — őszintén megvallom — egyik sem vált be, mégpedig azért, mert mint minden sorsolás, a felcsigázott várakozás után csalódást keltett a gyermekek nagyobb — nem nyelő — részének szívében. Ezzel szemben hallottam és olvastam, hogy egyes helyeken évről-évre tárgysorsjátékokat rendeznek. Én a szomorú tapasztalatokon okulva a sorsolást teljesen kikapcsoltam a munkából.

A levelezés nagyon kedves tere a munkának. Gyermekeim unszolására összekötöttesbe léptem egyik finn lelkésztestvérrel, aki szívesen vette azt a gondolatot, hogy az ő vasárnapi iskolájának növendékei és az én gyermekeim levelezést kezdjenek egymással. A gyermekek leírják életmódjukat, körülményeiket, iskolai munkájukat és a Missziói Gyermekszövetség működését egy-egy irkalapra. Ezeket azután összegyűjtve elküldöm a magyarul is beszélő finn lelkésztestvéremnek, aki azokat lefordítja és kiosztja az övéinek. Képzljük el azt az örömet, amit a finn gyermekek válasza a mi gyermekeinknek jelent! És mindez a misszió ügyének szolgálatában történik. Ugyancsak ehhez hasonló módon levelezésben állunk Kunos Jenővel is azzal a különbséggel, hogy tőle nem követelünk minden levelünkre külön választ. Megelégszünk azzal, ha néha-néha egy-egy lapon megemlékezik rólunk.

A Missziói Lapok járátása és propagálása szintén gyermekszövetségi feladat, amit úgy oldunk meg, hogy külön példányban járátjuk a lapot a szövetség számára s azt részben közösen, részben pedig egymásnak továbbadva olvassák

gyermekeink. A mult évtől kezdve ifjúsági egyesületünk is előfizetett a Missziói Lapokra s örömmel látom, hogy e kis lap egyike ifjúságunk legszívesebben olvasott újságainak. Így vihetjük bele a misszió munkája iránti érdeklődést az ifjúság életébe.

Az iskolai kisgyülekezet és a Missziói Gyermekszövetség nagyon szépen megférnek egymással az iskolában. A két egyesületet egyszerűen egyesítjük úgy, hogy mindkettőben ugyanazokat a tisztviselőket választatjuk meg. A mi szövetségünknek van bélyegkezelője és pénztárosa. Több tisztviselőre nincs is szükségünk.

Uj munkaév elején mindnyájunk lelkét megragadta D. dr. Doerne lipcei egyetemi tanár ünnepi igehirdetéséből a Missziói Lapok augusztusi-számában közölt részlet, amely a misszió komoly helyzetével és az egyházzal foglalkozott. Komoly helyzetben van az egyház és komoly helyzetben van a misszió és még komolyabb, sőt vígasztalan a helyzet, ha a kettőt egymástól el akarjuk választani. Meg kell végre értenünk, hogy Jézus missziói parancsa állandóan hangzik és nekünk szól; egy új munkaév elején új feladatok elé állít bennünket. Szívleljük meg tehát az említett igehirdetés komoly intését: „Az egyház, amelynek megmaradásáért küzdünk, egy pillanatig sem állhat fenn, ha megszűnik mozgásban levő egyház, a külmiszió egyháza lenni.“

Uj munkaév elején új feladatok várnak ránk. Imádkozzunk Istenhez kegyelemért és megújult erőért!

Dr. Györfly Béla
felpéci lelkész.

Missziói imaóra.

1939. évi jelmondatunk: Kol 3, 17. — Egyesületünk tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, most: november 7-én missziói csendes órát tartanak. — Novemberi imaóránkon elmélkedjünk a *misszió Urának feltétlen igényéről*. Elmélkedésünk alapja legyen: „Aki nékem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is.” Ján. 12, 26; továbbá: „Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szegényülök, hanem mint mindenkor, úgy most is, nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által.” Filippi 1, 20

Egy misszionárius levelében olvasom: „Kumm Károly keresztülutazta Afrikát és elmondta tapasztalatait. Azt beszélte, hogy a kontinens szívében sok olyan néptörzs lakik, akik sohasem hallottak Jézus Krisztusról. Elmondta, hogy azokon a tájakon jártak földrajzi kutatók, elefántvadászok, arabok, kereskedők, európai tisztviselők és tudósok, de nem ment oda még egyetlen keresztény sem, hogy beszéljen azoknak az embereknek Jézusról. Mélységesen elszégyeltem magamat.“ Ime: a tudomány szolgálai, a mammon szolgálai, a világ szolgálai ott vannak, ahol az ő urok van. A világ fiai úgy látszik nemcsak eszesebbek, hanem bátrabbak, vállalkozóbbak, szívósabbak is a világság fiainál. Ez bizony megszégyenítő. A szolgának még oda is el kell mennie, ahová a gazdája nem megy el. Mennyivel inkább el kell a Krisztus szolgálójának mennie oda, ahol az ő Ura van! A külmiszió iránti közöny annak bizonyítéka, hogy nem vagyunk komolyan kereszténynek és bizonyágtételünk csak az ajkák beszéde, nem szívbeli komoly valóság. —

Pál apostol testében is magasztalni akarja a Krisztust. Egész életét feltette a szolgálat hű betöltésére. Ha meghal, ezt nem tartja veszteségnek, hanem ellenkezőleg, nyereségnek. Csak az, aki elszánta magát, hogy akár életével, akár halálával egyaránt teljesíti Isten akaratát, csak az hű szolgálója a Krisztusnak, akinek teste ott függött a kereszfán. Mi a martiriumra, mint valami nagy szerencsétlenségire szoktunk gondolni. Pedig a martirium, a vértanúság — ha Isten akaratának odaszenteltük magunkat — magától értetődő folyamánya annak, hogy a szolga ottvan, ahol az ő ura. A kereszfán. Sokszor azzal csapjuk be magunkat, hogy azt mondjuk, hogy családunkra, szüleinkre vagy gyermekeinkre vagyunk tekintettel, ő irántuk vannak bizonyos kötelességeink, amelyeket nem szabad el-mellőznünk. Beható önvizsgálattal könnyen rájöhettünk, hogy az ilyen érvelés önáltatás és önámítás. Magunkat féltjük, magunknak kedveskedünk. Jobb lenne arra gondolni, hogy vajjon csakugyan kárára lehet-e szeretteinknek, ha engedelmeskedünk Isten parancsának. Isten jól tudja, hogy milyen következményei vannak, ha neki engedelmeskedünk; ennek tudatában mondja Jézus: „Aki nekem szolgál, engem kövessen.“ Ne véltjük, hogy mi Istennél is jobban tudjuk, hogy mi szolgál kedveseink javára. Ha meghallottad Urad parancsát, akkor nincs helye a tépelődésnek, a mentegetőzésnek, hanem egyesgyedül a feltétlen engedelmeskedésnek.

Ima: Mennyei Atyám! Tudasd velem, hogy mit határozta el felelem. És add Szentlelkedet, hogy amit Te parancsolsz, azt teljes odaadással megtegyem. A Jézus Krisztusért kérek. Amen

H I R E K.

Gondold át! „A Misszióegyesület rendes tagja lehet minden evangélikus keresztény, aki tudatában van Krisztus Urunk missziói parancsa elkötelezésének és megtapasztalta Jézus Krisztusban Isten megváltó kegyelmét. Mindeztől hálából engedelmeskedni akar e parancsnak és szolgálatra felajánlja magát Istennek, hogy ott és úgy használja fel eszközül, ahogy az neki tetszik: itthon vagy a Krisztust még nem ismerő népek között.“ (Alapszabály-tervezetünkből.)

Tanácsülés. Misszióegyesületünk tanácsa az egyetemes közgyűlés alkalmából november 8-án, szerdán, délután 3 órakor a Deák-téri templom sekrestyéjében ülést tart. Az ülés tárgysorozatán szerepel az egyetemes közgyűlés elé terjesztendő jelentés, az evangelizációnak Egyesületünk munkájához való viszonya, a Gyermekszövetségek munkaprogramja, az iratterjesztés stb., egyik szomorú pontja lesz az ülésnek a határozathozatal azok tagságának megszün-

tetése ügyében, akik tagsági díjat nem fizetnek, sajnos vannak vagy huszan, akik jóllehet az Egyesületbe való belépésüket bejelentették, de tagsági díjat ismételt felszólításra sem küldtek be.

Tanácsülés Dombóváron. Idei közgyűlésünk előtt tanácsulést tartottunk Dombóváron október 22.-én. Jelen voltak: Dr. Molnár Gyula, Németh Károly, Danhauser László, Rimár Jenő és Németh Gyula tanácsstagok, továbbá néhány vendég. Tárgyalta a tanácsülés Kunos Jenő misszionárius nyugdíjintézeti tagságát; utazó titkár beállítását; a nagytarcsai Népfőiskola (Missziói Intézet) ügyét; Kunos Jenőné küszöbön álló kínai utazását s általában a közgyűlés elé kerülő egyesületi ügyeket.

Közgyűlésünk Dombóváron. Idei közgyűlésünket október hó 22.-én tartottuk a dombóvári templomban. Két kiemelkedő tárgya volt közgyűlésünknek. Az egyik az, hogy a közgyűlés hozzájárult utazótitkári állás létesítéséhez s a további kapcsolatos intézkedések megtételére felhatalmazta a missziói tanácsot. A másik pedig az egyetemes közgyűlés jóváhagyása elé terjesztendő alapszabálytervezet elfogadása; az alapszabály módosítását szükségessé tették az új Egyházi Törvény rendelkezései is. Rimár Jenő pénztáros jelentése szerint az 1938. évi bevétel 9064 P 21 fillér, kiadás 8599 P 79 fillér volt. A pénztári maradvány 464 P 42 fillér. A közgyűlés által elfogadott költségvetés az 1939. évre 5640 P szükségletet és 6140 P fedezetet mutat ki. A Missziói Lapok kiadójának jelentése szerint a lapnál 320 olvasó van hátralékban előfizetési díjával.

Vidéki előadások a dombóvári konferenciával kapcsolatban. Október 31.-én este Benzing István (Monor) és Foltin Brunó, a Diákszövetség evangélikus titkára előadást tartottak Kaposzszekcsőn (lelkész Stráner Vilmos); ebből az alkalomból az offertórium 11 P 86 fillér volt. Október 22.-én este Benzing István Cséry Lajos dombóvári lelkész kíséretében kiment Dombóvár leánygyülekezetébe, Szabadiba, külmissziói vallásos est tartására.

Ifjúsági összejövetelek Dombóváron.

Konferenciákkal kapcsolatban október 22.-én reggel Ágoston Sándor mérnök és Foltin Brunó Diákszövetségi titkár 86 iskolai tanulónak előadásokat tartottak. Foltin Brunó Csel. 5, 17—33. alapján beszélt arról, hogy mit vár tőlünk Isten és mi közünk van nekünk a misszióhoz; Ágoston Sándor I. Péter 2, 9. alapján szólt arról, hogy nekünk mint választott nemzetiségnek hirdetnünk kell Isten dolgait. Október 22.-én délután Foltin Brunó gyermekistentisztületet tartott a templomban Márk 7, 31—37. alapján (a siketnéma meggyógyítása).

Dombóvári konferenciánk. Összejövetel volt október 21.-én este; ezen az összejövetelen Cséry Lajos lelkész üdvözölte egyházközség nevében a Misszióegyesületet. Németh Károly egyházi elnök válaszolt az üdvözlésre és előadást tartott 2. Tim. 2, 1—3. alapján. Dr. Molnár Gyula világi elnök Pál apostol életéből sorakoztatott fel a hallgatóság előtt egy pár megkapó jelenetet. Október 22.-én délután 3 órakor újból a templomban gyűltünk össze. Előadásokat tartottak: Rimár Jenő pénztárosunk a finn misszióról, Danhauser László titkárunk Kunos Jenőről, Ágoston Sándor mérnök pedig Jer. 7, 23—24. alapján tartott ébresztő előadást: Ne háttal, hanem arccal álljunk az Ur felé.

Gyermekszövetségi hírek:

Az elmúlt iskolai évben a dunántúli egyházkerületben 50 helyen, 70 csoportban, 1987 gyermek között folyt a missziói munka, akik lapunk kimutatója szerint az 1938. és 1939. években 710 P 23 fillért küldtek be egyesületünk pénztárába.

Az a csádi szövetség szeptember 22.-én műsoros délutánt rendezett, melynek 35 pengős bevételéből 10 pengőt a külmisszióra küldött be. Az elmúlt iskolai évben az összes gyermekek fejenként 1 pengőnél többet adtak a misszióra, azért jutalomban részesültek.

Siklóson új szövetség alakult Balogh Pál m. lelkész vezetésével.

Kimutatás

a Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület Pénztárába 1939 szeptember 23-tól október 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1939-re: Budapestről: Dr.

Benes Miklós 3 (1), Pataky Vilmos 3 (1), Benzing István Monor 3, Piliási Márton Mezőberény 3, Kaposi Sarolta Nagykáta 3, Spiegel-Schmidt Frigyes Győr 3 (1), Erdős János Magyaróvár 2 P.

1937—39-re: Weiler Henrik 3 (3) P.

Offertorium: Bpest-Üllői-u. külm. óra 9 40, Nőegyleti bibliaóra Pestszentlőrinc 3.40 P.

Adományok: Budapestről: Dr. Benes Miklós 1, Szántó Róbert 4, Névtelenül 10, Pilisi Márton Mezőberény 2, Ev. lelkeszi hivatal Nemeskér 1, Győri diakonisszák 10.60, Puskás Izabella Ostffyaszszonyfa 1, Szent-Istvány Testvérek Kasza 6, Litauzsky János Kiskőrös 1.50 P

Perselygyűjtés: Bpest-Magdolnávárosi bibliaórák 11.19, Kaposi Sarolta Nagykáta 8.53, Győri missziói óra 2.70, Bethesda Kassa 10 P.

Gyermekszövetség. Gyűjtése Budapestről: Magdolnávárosi vas isk. 4.50,

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1939. október 22-én.

Csekkszám: 16.188.

Ruttkay Lenke útján 2.04, Hüttl Ármin tanítványai 30, Acsád, ünnepély jövedelme 10 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Végh Emilia 2, Zarándi Attila 2, Vásárhelyi Dezsőné 3, Rimár Ibolya 10, Várpalotáról: özv. Kertész Lajosné 2, Nagyvári Lászlóné 1, Győri lelkeszek perselye 6.35, „Atom“ Mezőnagymihály 3, Kosztra Pálné Bócsa 1, Michnay Margit Békéscsaba 2 P.

Árva javára: Zarándi Attila Budapestről 1 P.

Indiai bibliásasszony eltartására: Szarvasi fiókegylet 82 02 P. Özv. Bolcsik Szépléni Péterné értékes bélyeggyűjteményt adományozott.

Rimár Jenő pénztáros

XIV., Gizella-út 28.
Telefon: 4-97-189.

Felelősség nélkül

VASUTI MENETREND Érvényes 1939 október 8-tól

Az erősebb számmal kezdődő rovatok gyorsvonatok!

Győrből induló vonatok:										
Győr	—	—	—	—	—	5.26	9.18	13.44	16.57	21.02
Csorna	—	—	—	—	—	6.25	9.45	14.42	17.51	21.29
Kapuvár	—	—	—	—	—	7.04	9.59	15.13	18.22	21.43
Sopron	—	—	—	—	—	8.08	10.31	16.18	19.27	22.15
Győr	—	—	—	—	—	2.20	6.12	9.25	15.13	20.58
Pápa	—	—	—	—	—	3.37	7.29	10.13	16.26	22.02
Szombathely	—	—	—	—	—	5.34	9.29	11.31	18 05	—
Győr	—	—	—	—	—	4.16	11.23	13.55	16.46	18.24
Veszprémvars.	—	—	—	—	—	5.32	12.41	15.11	17.46	20.45
Veszprém	—	—	—	—	—	7.35	14.36	17.05	19.33	—
Győr	—	—	3.53	7.56	7.33	9.59	12.05	13.55	17.04	20.28
Komárom	—	—	4.39	8.24	8.30	10.58	12.33	14.50	17.50	20.56
Tata-Tóváros	—	—	5.01	8.42	8.53	11.23	—	15.19	18.16	21.27
Budapest k. p. u.	—	—	6.42	10.05	10.45	13.27	14.00	17.18	20.26	22.35
Győr	5.19	7.49	9.15	11.30	13.48	15.03	16.50	18.23	21.05	2.23
M.-Magyaróvár	6.32	8.36	9.39	12.19	14.30	15.28	17.32	19.02	21.54	3.04
Hegyeshalom	6.50	8.50	9.49	12.33	14.43	15.37	17.45	19.14	22.08	3.17
Wien	—	—	11.37	—	—	17.20	21.32	21.32	—	5.55
Győrbe érkező vonatok:										
Sopron	—	—	—	—	—	4.55	6.30	14.10	18.58	19.45
Kapuvár	—	—	—	—	—	5.55	7.03	15.18	19.33	20.59
Csorna	—	—	—	—	—	6.27	7.17	15.51	19.47	21.40
Győr	—	—	—	—	—	7.20	7.44	16.44	20.14	22.30
Szombathely	—	—	—	—	—	23.16	4.05	10 50	13.25	18.15
Pápa	—	—	—	—	—	1.24	6.02	12.25	15.25	19.30
Győr	—	—	—	—	—	2.36	7.11	13.27	16.39	20.16
Veszprém.	—	—	—	—	—	—	7.00	10.41	13.10	19.42
Veszprémvars.	—	—	—	—	—	—	8.50	12.37	15.10	22.03
Győr	—	—	—	—	—	—	9.55	13.42	16.16	23.17
Budapest k. p. u.	—	—	6.05	7.05	13.00	13.20	17.10	18.37	22.15	23.35
Tata-Tóváros	—	—	8.13	8.27	14.15	15.17	19.13	20.03	0.21	1.03
Komárom	—	—	9.02	8.43	14.31	15.47	20.02	20.23	0.49	1.24
Győr	—	—	9.43	9.10	14.58	16.29	20.44	20.50	1.30	1.58
Wien	23.35	—	—	6.35	—	10.00	—	—	—	18.00
Hegyeshalom	2.44	4.20	6.11	8.57	10.05	11.28	12.31	16.00	18.36	19.48
M.-Magyaróvár	2.58	4.35	6.30	9.11	10.21	11.38	12.46	16.13	18.51	19.58
Győr	3.37	5.23	7.23	9.49	11.08	12.03	13.25	16.51	19.50	20.22

Baross-nyomda: Uzsaly és Koncz (Harangszó nyomdája) Győr, Andrassy-út 24.